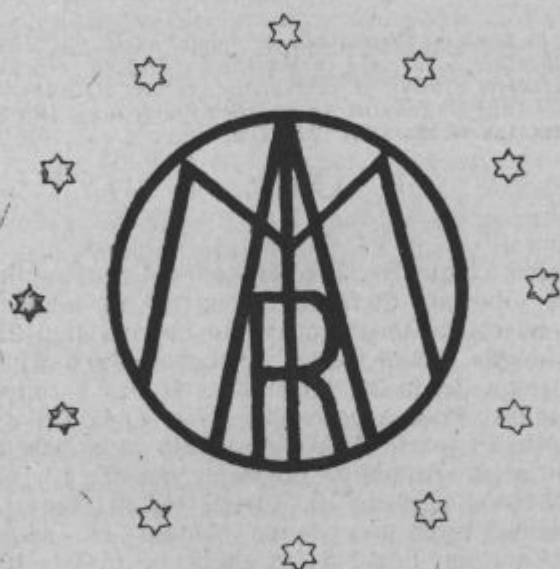

Priloga Nemin.

MARIJIN LIST

XXVI.

8. novembra

1930.

Tisk Prekmurske Tiskarne. Za tiskarno odgovoren HAHN IZIDOR v M. Soboti

MARIJIN LIST

NEVTEPENO POPRIJETA DEVICA MARIJA. — Pobožen mesečen list.

Vrežuje ga z dovoljenjem cerkvene oblasti: Klekl Jožef, vp. pleb. v Črensovcih, Slovenska Krajina. Izhaja vsaki mesec 8. na spomin petdesetletnice razglasenja verske istine od Marijinoga nevtepenoga poprijetja leta 1904. dec. 8., gda je te list, kak prvi pobožen slovenski list Slovencom Slovenske Krajine do rok dani.

Cena na leto: doma na skupni naslov 10 Din., na posameznoga 15 Din., v vse države Evrope 25 Din., v Ameriko i v Canado z Novinami i kalendarom „Srca Jezušovoga“ vred štiri dolare. Za to naročnino objavi M. List tudi vse dopise i izvrši vse naročitve Amerikancov i Kanadancov brezplačno.

Naročniki se deležni sada več jezerih sv. meš i dobijo k listi vsi brezplačno kalendar Srca Jezušovoga i knjižico „Priprava za srečno smrt“. M. List z kalendarom Srca Jezušovoga je priloga Novin.

Naročniki, ki majo doma na skupni naslov M. List, to je ki plačajo samo 10 Din. naročnine za njega, plačajo 2 Din. poštnine, kda dobijo do rok kalendar Srca Jezušovoga.

V vredništvu M. Lista v Črensovcih se dobijo kupiti: 1. Življenje sv. Martina püšpeka za 1 Din 75 par; 2. Življenje sv. Jezušekove Trezike po 5 Din; 3. Molitvena knjiga „Hodi k oltarskomi Svestvi“ v celo platno vezana z rdečov obrezov 12 Din, z zlatov obrezov 20 Din; 4. skrivnosti sv. rožnoga venca po 2 Din 50 par 15 falatov i 5. knjižica: „Priprava za srečno smrt“ 2-50 Din.

Dari.

I.

Na sirotišnico „Dom Sv. Frančiška“ v Črensovcih so v dinaraj darüvali sledeči: Martinec Štefan Rankovci, prosi blagoslov pri obojoj stvari 10, Marija Škerbinc Maribor mesečno rato za črep 27, Horvat Verona Golnik 10, Magda Puhan Golnik 10, Lebar Marko Hotiza v zahvalo za ozdravljenje maloga deteta 20, Ftičar Kata Hotiza v zahvalo za srečno odajo jabok 20, moške kotrige bratovčine svete Orše z Trnja prosijo za srečno smrt 10, Prša Jožef Žižki v zahvalo za prijete dare 10, Ciglar Treza Žižki prosi po sv. Antoni za odvritev nesreče 10, N. Beltinci 100, Madjar Janoš Hotiza od nagrade 10, Kolarič Mihal i žena Lena Trnje 615, Türnar Ana Črensovci prosi po svetom Antoni za zdravje stvari 10, ista v zahvalnosti svetomi Frančiški za zboljšanje zdravja 10, Vučko Anton Srednja Bistrica prosi za pokojnoga očö i mater 20, Kocet Marija Črensovci prosi za dvoje pokojne stariše, pokojnoga Plej Ivana i pokojno Kocet Kato, potem naj se počasti sveti Anton i sveta Držina, darüje skupno 60, Horvat Anton Kozarov Žižki 617 din. 50 p, isti od srečne odaje živine 10, pokojna Haklin Ana Žižki na smrtnoj vüri zročila 250, Plej Maričika i Čurič Veronika Črensovci nabrale tü 177 din. 50 par, Sarjaš Marija Trnje prosi za betežno mater 20, Žilavec Jožef širiteo Marijinoga Lista nabrao v Tropovcih 104, darüvali so njemi sledeči: Števanec Franc 20, Varga Ana i Kous Janoš vsaki 10, Lajnsček Marija, Števanec Franca, Žilavec Jožef vsaki 5, Plahüt Roza, Lazar Lena, Lejko Treza vsaka 4, Gabor Treza, Rajbar Mima po 3, Geder Ana 6, Lazar Palonka, Farič Verona, Lejko Janoš, Želodec Lena, Rajbar Jožef po 2, Lazar Janoš, Kovač Meca, Farič Marija, Baša Bara po 1 din. Bakan Štefan kaplan, D. Lendava mesto cvetja na grob pok. Sakovič Jožefa v znak zahvalnosti, poštvüvanja i iskrene lübezni 100, Žizek Kata Žižki prosi za Vuk Leno v

Ameriki za stanovitnost 10, Franc Orša Žižki prosi za sebe srečno smrt 10, ista prosi za pokojne stariše i rod 10, od odaje otave 30, Gabor Štefan Mala Polana od srečne odaje 20, Škrban Marija Mala Polana 5, Hozjan Gizela i Ignac Chicago dva dolara = 112, Mesarič Martin Melinci 4 din. 50 par, Gjura Marija Melinci 10, N. Beltinci v zahvalo ka njemi je živinče ostalo 10, Legen Kata Gančani 8, N. N. Polana prosi za zdravje 10, isti v zahvalo, ka je stvar občuvana 10, isti v zahvalo za srečno odajo 10, Vuk Lena iz Žižkov zdaj v Chicagi prosi za pokojne duše 90, Kociper Štefan Odranci prosi za zdravje 10, N. Odranci prosi za mir pri hiši 30, Godina Marko D. Bistrica prosi za pokojnoga sina Martina i pokojno hčer Marijo 10, Vučko Jožef D. Bistrica prosi, naj se počasti sv. Anton 10, Cigan Ivan Dolnja Bistrica prosi za pokojnoga sina Ivana 20, Gerič Štefan Gornja Bistrica v zahvalo za dobro odajo 10, Tkalec Štefan i žena Vogrinčič Mica iz G. Bistrice, zdaj v Argentini, prosita za stanovitnost 10, Tkalec Marija G. Bistrica v zahvalo sv. Antoni, ka je stvar občuvana 20, ista prosi Marijino pomoč za sebe 10, renda od njive 550, Cigan Verona i Čurič Aga v Črensovcih nabrale 266, Copot Ana Odranci 30, Tütnar Marija Črensovci v zahvalo za zboljšanje zdravja 50, Kolenko Fema Žižki prosi za srečen porod 10, Žalg Verona iz Črensovec zdaj v Chicagi za sebe 660 i mesto matere Treze za pokojnoga oča i celo famijlo 660, N. Gor Bistrica v zahvalo za 25 letnico Marijinoga Lista i prosi za srečno smrt 12 din. 50 p, N. Gor. Bistrica prosi za pokojno družino, za pok. rod, za živoči rod i za vse pokojne 40, Škafar Matjaš sodni sluga v Soboti 40, Kozar Roza Martinje 15, Gomboc Kalman Martinje 15, Andrejek Karol Trdkova 5, Knaus Karol Beltinci 10, P. M. Beltinci 10, Jerebic Peter Renkovci prosi za blagoslov pri marhi 20, Matjašeč Ivan V. Polana v zahvalo za zdravje i blagoslov pri stvari 50, Celec Agneš Krajna v zahvalo, ka je mož ozdravo 20, Horvat Jožef Vančaves 5, Franko Anton Mostje 12, Števanec Veronika Petanci 10, Gabor Treza Gradišče 5, Horvat Janoš i Marko nabrala v Trnji 420, Čurič Martin Črensovci prvi deo črepa 200, Horvat Bara Črensovci zdaj v Chicagi za družino Horvat Ivana 660, Bratovčina sv. Orše iz Sr. Bistrice za žive i pokojne kotrige 15, Gjürek Ana G. Bistrica 12, Balažic Orša G. Bistrica prosi po sv. Oremuš i za zdravje 10, Kolmanko Ana Gradišče prosi za zdravje 10, Varga Ana Gradišče prosi za blagoslov i zdravje 10, Škaper Treza Doliče, dovica 100, Lesič Štefan, Lenarčič Karol, Škaper Franciška, Bokan Štefan, Bokan Marija vsi iz Doliča vsaki po en din., Bokan Štefan Doliče 5, Kisilak Štefan invalid G. Lendava 213, Sleimer Marija Doliče 10, N. Gančani 10, iz Gradišča: Sever Treza 30, Ratnik Treza 10, Lukač Franc 5, N. Nedelica prosi po svetom Antonu za blagoslov 10, Gobar Antonija Gradišče 2, Rajbar Ana Gradišče 2, N. Petanci 10, Geder Marija Kobilje 10, Žizek Kata iz Žižkov i Plej Kata iz Črensovec nabrale 20. oktobra na senji v Črensovcih 287 din. 10 par. V toj šumi je tudi dar Žizek Age iz sv. Bolfenka 80, Škerbinc Marija Maribor mesečna rata za črep 27, Vogrinčič Anton Canokova 21, Mencigar Franc Dolnji Slaveči 25, Lazar Koloman Crezancy, Francija 21 din. 20 par, N. Srednja Bistrica 100, Koštric Marija Žižki 100 dinarov. — Oča sirot naj obilno povrne vsaki najmenši dar!

ODBOR.

II.

Na podporo Marijinoga Lista so darovali v dinaraj: Romarje iz treh Bistric k Marija Lovreti 5, naročniki od Lipe 33.50, Grůškovnjak

Marija Chicago 55.60, Lebar Jožef Chicago 55.60 Din. — Marija plačaj Vam! — **Vredništvo M. Lista.**

III.

Za fond Marijinoga Lista so darovali sledeči v dinaraj: Kolenc Franc, kaplan M. Sobota 30, Čačić Jožef, pleb. Črensovci 100, Ofer v Črensovskoj cerkvi 497, Rožman Franc Cleveland 222 40, Horvat Marija Cleveland 56, Zver Bara Nedelica 10, Činč Jožef Petanci 10, ob 25 letnici Marijinoga Lista darovano pri Marijinom oltari v Črensovcih 317, Žerdin Kazimir Žižki 25 Din. — **Mariji ste dali, ona vam plača. — Vredništvo.**

Pošta vredništva.

Matko Mihal, Spodnja Velka 19. Marijin List vam vsaki mesec redno pošiljamo! Dajte nam na znanje, šteroga snopiča ne bi sprejeli, ka vam tistoga ešče ednok pošljemo. Kalendar dobite te dni, če že neste ga. **Vsem.** Vsaki naročnik, ki plača za Marijin List samo 10 Din. naročnine, to je ki dobi M. List na skupni naslov, od brezplačnoga kalendara more plačati 2 Din. poštnine. Drugi nišče, samo tej. Ne pita se tū, ma Novine ali jih nema, more plačati 2 Din. poštnine za kalendar, če plača samo 10 Din. Za Marijin List, šteroga dobiva pri širitelaj. — Ki plača več kak 10 Din. naročnine za M. List, ne plača te poštnine. Prosimo širitele, da kak najhitrej poberejo to poštnino i nam dopsljejo.

Slepi muzik na klaveri postao redovnik.

Anton Javelak, amerikanski slepi Čeh, je po vnoгих koncertih, ki so se njemi sijajno posrečili po vsoj Ameriki, je zapūsto svet i stopo v karmeličanski klošter.

Amerika za misijone.

Amerika je letos zbrala 1.410.000 dolarov za misijone. V tom pogledi je Amerika na prvom mesti.

Čūdežno ozdravljenje.

Anglež Alfreo Wood, ki je bio hromi, je v Lurdi čūdežno ozdravo. Gda se je vrno domo, ga je pričakūvalo do 300 lūdi i na svoje oči vidili, da resan lahko hodi.

VSEBINA :

Mamika, če bi jaz mesec bio.	Stran 1	Življenjepis Chambon Marije	
Gasimo ogenj našim pokojnim	" 2	Marte, laične sestre reda	
Najsvetejše Ime Jezušovo.	" 2	Marijinoga obiskavanja	" 10
Sv. Orša.	" 3	Misijonski glasi.	" 10
Tretjeredniški kongres v ha-		Slovenskoj fari svetoga Križa	
sek sirotišnice „Doma sv.		v Bridgeporti!	" 11
Franciška“.	" 5	Od „Doma sv. Franciška“	" 13
		Cerkveni glasi	" 14

DEVICA MARIJA ČUVAJ ME!

Mamika, če bi jaz mesec bio . . .

Mamika, če bi jaz mesec bio, bi tisti mesec šteo biti, od šteroga piše tvoj drugi sin, ki si ga pod križem od prvoga Sina, Jezusa dobila mesto toga, ka piše sv. Janoš apoštol i evangalista v Skrivnom razodetji. On piše ka je vido tebe v sunce oblečeno, pod nogami si pa mela mesec. Te mesec bi jaz rad bio. Naj bi me tvoja sveta noga tlačila! Naj bi se me tvoje prečisto telo dotikalo! Naj bi služo v tvojo diko i čast! Spremenljivi mesec je bio pod tvojimi nogami i naznanjao, ka ka si ti nespremenljiva! Je naznanjao, ka ti ne rasteš ednok, drugoč pa pali doljemlješ, nego, ka si vsikdar edna, vsikdar boža, vsikdar popolna i vsikdar popolnejša! Naj bi jaz mogo tebi spodoben biti, naj bi jaz mogo tudi vtrditi svojo tak hitro se spreminjajočo naturo i bi postao popolnoma stanoviten, zato bi rad bio pod tvojimi nogami! O draga mamika, sprejmi me v svojo službo i ravnaj me, ka dosegnem svoj cio, svoj namen! Ravnaj me i zato tlači me! Tlači, to je ponižaj me! Za mene je najvejša čast, če me ti ponižaš za volo tvojega Jezusa! Pa te mesec, šteroga ti tlačiš, ti v sunce odeta sveta žena, te mesec ma tiste sovražnike kak je ti maš! Pozoj se je razsrdno na tebe i te šče požreti, kak pravi tvoj veren sinek sveti Janoš. Vodino, skušnjave pūšča te pozoj na tebe ka bi te ta voda požrla, ka bi se tvoja čast vničila, ka bi se tvoje bože dete z tebov vred napravilo. A ti bežiš v pūstino, kama ne more pozoj! Ta pūstina je tvoja združitev z Bogom! Dobra mamika, tudi mene vzemi z sebov v to pūstino, mene, tvoj mesec i me združi z dobrim Bogom, z dragim tvojim Jezusom! Vzemi me v pūstino, stoj nameni, dotikaj se svojega meseca i njemi daj stalnoščo, ka več nikdar ne omaja, ka več nikdar nede iskao drugo kak samo tebe i po tebi tvojega Jezusa! Mesec ščem biti pod Marijinimi nogami, mesec mili, ki jemle svojo svetlobo od sunca, od Jezusa! Pa pod Marijinimi nogami ščem svetiti dušicam! Naj potom mene gledajo na mamiko, na moje zlato, sladko mamiko i naj jo priznajo z najvejšim zavüpanjom za svojo drago i sladko mamiko! To je moj namen! Zato ščem

biti mesec pod njenimi nogami! Vsi naj pridejo po meni k tebi
dobra mamika i po tebi k Jezušu! O samo v te namen naj mi
tečejo dnevi življenja i tudi pretečejo!

Mesec blede v temi sveti :
Za mir prosi vsemi sveti . . .
Mamika se ga dotika :
Zato sveti ! . . . Kakša dika ! ?

Srčen.

Gasimo ogenj našim pokojnim!

Kak naj gasimo? Samo edna jedina vretina je na sveti, ki ma moč
te strašen ogenj gasiti! Ta se pri svetih mešaj prelava i je krv našega
Gospoda Jezušu Kristuša. Radi poslušajmo zato posebno te mesec svete
meše i darujmo to dobro delo za pokojne v očiščelišči. Tečejo pa te
vretine iz Jezušovih svetih ran! V te zato zračajmo naše pokojne. Gda je
v te zročimo, te je namočimo v takšo globočino, ka se eele pogrozijo i
ohladijo pa tudi proti čistijo. Delajmo to telikokrat i tak dugo dokeč se
popolnoma ne ščistijo!

Gda te vrstice prečtemo, opravimo včasi z našimi domačimi sledečo
zročitev: Jezušove presvete rane, vam zročim vse svete meše, ki jih bom te mesec
poslušao i vsa svoja dobra dela, naj rešite vse duše iz očiščelišča, posebno pa naše
pokojne!

Kratka je ta molitvica a prinese veliko olejšanje, zato, ka so Jezušo-
ve svete rane neskončne vrednosti, ki so i celi svet odrešile.

Najsvetejše Ime Jezušovo.

XI.

Jezušovo najsvetejše ime poveljučujemo tak, če je ljubimo i na pomoč
zezavamo. Koga rad mam, tistomi se tudi veselim. Zato se lubezen do Jezušo-
vogova imena kaže v tom, ka se njemi veselimo je iz radosti občudujemo!
Sveti Duh Bog nam naznanja to lubezen z temi rečmi: „Gospod, naš
Gospod, kak čudovitno je tvoje ime po vsaj zemlji!“ (Ps. 8,—23). Tista
duša, štera z takšimi občutki pozdravlja Jezušovo ime, lahko pravi v vseh
nevolaj i bridkosti z psalmistom: „Zgledni se na mene i se me vsmili
po pravici tistih, ki ljubijo tvoje ime!“ (Ps. 118—132.) Ta lubezen pa nas
navči na nakaj drugoda tudi. Navči nas, da znamo dičiti, zvišavati to pre-
sveto ime. Krasno pesem svetoga Bernarda „O Jezuš sladki moj spomin,

veselje srčnih globočin“, je rodila lübezen do toga presvetoga imena. I kak je lübezen rodila to krasno pesem, ravnotak jo tüdi lübezen popeva. „Hvalo bom Gospoda po njegovej pravici i imeni Gospoda, Najvišišega, bom hvalo spevao.“ (Ps. 7—182). Ali: „Zato te bom med narodi hvalo, Gospod i tvojemi imeni bom hvalo popevao!“ (Ps. 17—50.) Lübezen do Jezusovoga imena pa nas poleg hvale i dike, štero njemi skažujemo, nas šče navči prositi to presveto ime, ka je kje ne zgübimo, ka je kje nerazžalimo. Koga lübiamo, tistoga se bojimo razžaliti. Zato nas lübezen nadigavle, ka prosimo v sküšnjavaj pomoč toga presvetoga i premočnoga imena. Sam Jezus nam kaže pot te lübezni z rečmi štere čtmo v evangeliumi svetoga Janoša: „Zaistino, zaistimo vam povem, če bodete Očo prosili v mojem imeni, vam bo dao. Dozdaj neste nikaj prosili v mojem imeni, Prosite i bodete sprejeli, da bo vaše veselje puno.“ (Jan. 16—24.) Nega pa vekše sile i vekše nevarnosti i vekše nesreče kak je greh. Lübezen do Jezusovoga presvetoga imena nas zato bo silila najbole na to prošnjo: „Zavolo tvojega imena, gospod smiluj se nad mojimi grehi, vnogo jih je.“ (Ps. 124—11.)

Jezušovo najsvetejše ime naj zato bo našemi srci tisti ogenj, ki de je segrevao, tista roža, ki de vredna njegove lübavi, tista voda, ki de je hladila i njemi žejo gasila, tista kniga iz štere se navči poti večnoga življenja, tista sladkost, z šterov se napuni popolnoma. Jezušovo najsvetejše ime naj bo tisti kinč, zavolo šteroga človek kak Jezus sam pravi, oda svojo vrednost i küpi njivo, v šteroj se té kinč skriva. Njiva, v šteroj se te najdragši kinč skriva, je pa: sveta katoličanska maticerkev. (Dale.)

Sv. Orša.

Med tem, gda se je okoli sredine petoga stoletja Atila, vodja Hunov, vrno od svojega prvoga napada v Galijo, gde je bio h Katalanni potisnjen, v Panonijo, je zavzeo, prle kak bi prek Rena odišeo, najodličnejše mesta: Kolonijo, Agripino, (zdajšnji Köln) i ga je zavolo sovraštva do katoličanske vere, ki je tam jako cvetela, z ropanjom i klanjom opüstošo. Najbole divje strastni so pa barbari navalili na deklice-device, ki so se ta preselile iz Britanije i so tam prebivale: med temi se je najbole odlikovala prelepa devica, Orša po imeni, ki je druge svoje tovarišice spobüdjavala, da se naj rajši podvržejo vsem mokam i sprimejo najstrašnejšo smrt, kak bi pa kaj trpela njihova deviška sramežljivost.

Gda se je ta plemenita četa devic Hunom najodličnejše proti postavila, so bile nešterne med njimi z mečom vmorjene, nešterne s sulicami prebodjene, nešterne so pa z kolji pobili. Orša je pa nazadnje zmagoslavno doprinesla svojo žrtev, okinčena z vencom krvi za svojo vero i čistost i je pripelala v nebo celo vnožino devic, ki so raj sprijale najstrašnejšo smrt, kak bi pa svoje devišstvo zgübile. Gda je pa divja ploha barbarov odtekla, so Kölnci zbrali razmetana trüpla Devic i drugih mučenikov i so jih z največšoj častjov pokopali.

Na polji, rdečem od deviške krvi, gde so mantrnike najšle sv. mir,

je bila zgrajena bazilika, ki so njoj že v sredini sedmoga stoletja pravili bazilika svetih Devic. V 9 stoletji je bio postavljeni tam samostan. God sv. Orša i tovarišic se obhaja 21. okt.

Smrt sv. Orše.

Tretjeredniški kongres v hasek sirotišnice „Doma sv. Frančiška.“

Oktober 5. se je vršilo letošnji tretjeredniški kongres na hasek podigavanja sirotišnice Doma svetoga Frančiška v Črensovcih. Namen tomi domi je, da spravi vse sirote Slovenske Krajine pod svojo streho. Zanimanje za kongres je bilo zato jako veliko. Prišli so i napunili veliko dvorano Našega Doma tretjeredniki i drugi ljubitelje siromakov. V cerkvi se je najprle zvršilo tretjeredniški mesečni shod z navukom od življenja svetoga Ferencja z odvezov. Po njej se je vršilo kongres z sledečim dnevnim redom:

1. Pesem: Marija stvarjenja . . .
2. Poročilo blagajnika, volitev tajnika i govor odborovoga predsednika
3. Govor preč. gospoda Bakan Jožefa prefekta Martinišča.
4. Pesem: Bodi mi zdrava . . .
5. Dvogovor dveh sirot.
6. Pesem od sirote: Mati zbetežavlejo.
7. Pogovori za senje Doma.
8. Pesem: Povsod Boga.

Pesmarski zbor pod vodstvom gospoda Luthar Števana je lepo izvajao vse pesmi; posebno genljiva je pa bila ona od sirot: Stara naša domača pesem se je glasila tak milo, da je jokala cela dvorana.

Prle, kak bi predsednik odbora z svojim govorom odprli kongres, je Cigan Matjaš, blagajnik dao poročilo, da smo letos dozdaž že skoro telko dobili kak lani celo leto. Zatem je zbrano spravišče ednoglasno zvolilo mesto betežnoga tajnika, g. Drvodel Alojza kaplana, ki zavolo betega mora teško faro zapustiti, — g. Horvat Antona iz Žižkov za tajnika. Horvat je izvolitev sprejeo. Sledio je sledeći govor g. Klekl Jožefa, predsednika odbora:

Dragi ljubitelje sirot!

Nedela sv. Ferencja je že par let zbiralističe smilenih src. Srca, štera majo lubezen do sirot, se zberejo te den, da pokažejo, ka so pravi naslednicje siromaškoga Jezuša, ljubitelja siromakov i njegovoga velikoga slugo sv. Frančiška assiskoga, oče sirot. Tretjeredniški kongres ma namen zbūditi tisto v človeki, ka če je v njem, je srce najplemenitejše; ka pa če nema, je najodurnejše i najgrše bitje, kakše se pač more najti pod božim suncom. I tisto, ka človeka za plemenitoga včini, je smilenost; tisto pa, ka človeka zamaže ka je spodoben najružnejšoj grдостiji, je trdo srce do pomenkanje trpečih. Če gledamo življenje Jezušovo, vidimo tam to lepoto pri njem i njegovih dušaj i to grdobu pri njegovih sovražnikih. To dejstvo nas na veliki navuk vči: smileni so Jezušovi prijatelje, nesmileni do sirot so njegovi sovražniki. Mi smo, kak je blagajnik prav povedao, meli dosta Jezušovih prijatelov. Velika suša, spadaj cen, küge i druge neprilike so zavirale dotok darov za Dom sirot; pa vendar smo skoro teliko dobili do dnes, kak lani celo leto, to je okoli 77 jezera dinarov. Naj zračunamo še intereš i dare ki bodo prišli še to leto, bodo znesli dari okoli 100 jezera dinarov.

Ar ne g. tajnika tü, so betežni i se vračijo pri morji, dam mesto njih jaz poročilo: Potrebne seje je držao odbor i vse potrebno včino za razvijanje nabiranja, samo nemamo zadosta nabiratelov, kak je blagajnik

omeno. Čurič Treza i edna č. šolska sestra iz Žižkov sta hodile en čas pobirat i nabrale okoli 3500 Din. Ali sestra nabiralka je zbetežala i pali se je posušila edna vretina za Dom. Naj se odpre kempfle po drugoj roki.

Amerikanci so nam poslali okoli 6000 Din., Južna Amerika 2700, Canada 2000, Australija tudi okoli 2000 Din. Vsi ovi dari so od našega siromaškega ljudstva, izvzemši bogati dar poštuvane familije g. Hartnera iz M. Sobote, štera je poklonila 10.000 Din. Pri toj priliki se lepo prosijo vsi, ki majo koga prek mej države, ali celo prek morja, kde je boljši služ, naj njemi genejo srce, ka si zmisli na Dom sirot. Ravnotak, ki majo bogate poznanke i so tej smilenoga srca, pa nevejo kam bi obrnoli svojo vrednost, naj njim obrnejo pogled na Dom sirot.

Naša posojilnica je položila 25.000 Din. fundacijo za najbolje ostavlene sirote, za slepe. Plačala je prvo rato: 1000 Din. Ovo pa kda njoj prilike dovolijo. Naj se genejo tudi druge posojilnice i nam skočijo na pomoč. Ve se ide za sirote cele Slovenske krajine. Prosimo vas zato, voščite reč za nje, ki pridete v stik z šterov posojilnicov!

Kamlov i črepov smo dobili skupno 23. O da bi se genoli bogatejši ki je morejo dati i bi je dali! Hitrej bi narasla potrebna šuma za zidanje. Ne smem pozabiti lepe navade, ka se pobira na gostuvanji i senji za sirote. Le držite gor to navado i jo razširite. Na senji se samo v Črensovcih pobira i po gostuvanji tudi najbolje tu. Indri tudi kaj, ali jako malo, najbolje v domačoj fari Črensovskej. Dosta ljudi je, a za to se teško dobijo, ka bi napravili par stopajov za sirote. Prosimo te stopaje od kem večih.

Lepi zgled je dao tistim, ki nemajo nikoga Vuk Jožef iz V. Polane maloleten Amerikanec, ki je vso svojo herbijo, ki bi jo meo v domačem kraju dobiti, zročo na Dom v vrednosti 3062 Din.

Smrtna postela je tudi dobra mati za sirote. Tak je odprla roko na darovitnost pok. Titan Matjaši iz Bakovec, ki je dao 1000 Din., Peterec Jožefi iz Črensovec, ki je poklono 500 Din. i Haklin Ani iz Žižkov, ki je darivala 250 Din. Večni pokoj naj njim bo plačilo.

Zrnje i krumpli so nam prinesli okoli 3500 Din. Če cene ne bi spadnole, več bi prišlo. Če što more, naj tudi letos kakši pov pokloni.

Pok. Tomec Jürj iz Črensovec so dali na dve večnivi meši, šterive ta se v kapeli sv. Franciška v Domi letno služile za vsako 2000 Din. Tak so mil. g. hercegpüşpek določili, ka se plača za edno večno mešo. Dom vzeme več takših meš i de je opravlaov v cerkvi sv. Križa dokeč se ne dozida kapela ali cerkev svetoga Ferenca

Jako lepe dare prošenj i zahval smo dobili. Najvekši je g. Žerdin Jožefa i gospe z D. Lendave. V zahvalo, ka sta prek 50 let preživela v srečnom hižnom zakoni, sta dala kamen 650 din. i obečala sta še več darov. Če ne tak velikih, vendar genljivih i pred dobrim Bogom zaslužnih darov so dale vnoge siromaške duše, štere so se v raznih nevolaj obračale po sv. Družini za pomoč dobromi Bogi i poklonile dar njegovim sirotam, naj je poslušne. Dostakrat jih je poslušno. zato so v zahvalo njegovim sirotam poklonile zahvalni dar. Jako genljivo je delüvanje bože milošče pri teh prošnjaj i zahvalaj. Vsaki tjedon, navadno vsako nedelo se služi sveta meša za darovnike i v tiste namene kak ti sami želežo. Te svete meše so že vnoгим pomogle.

Svoje poročilo sklenem z tem, ka se zahvalim dobromi Bogi za veliki blagoslov pri nabiranji, darovnikom i nabiratelom pa za dare i trüde.

Želem, naj pride smilena lübezen do siromakov do zmage v vsakom
 srci, ka de vsako srce odpreto za nje i ka vsako srce bo vredno božega
 smilenja za lübezen do sirot.

Krasen govor g. Bakan Jožefa, prefekta Martinišča.

Dvoja gingavost je ne sveti: Dete i siromak. Oboja potrebüje strehe,
 hrane i lübečega srca, ki ma skrb za njo. Brezi strehe, hrane i dobrih
 src bi prejšlo dete i bi prejšeo siromak. Nežnost, milina i lübkost deteta
 nagne človeče srce. Siromak stavec po navadi toga nema. Njegovo ponü-
 cano i betežno telo je odürno i največkrat odbija človeka. Ravno za volo
 toga je pa potrebna za nje šče vekša skrb i toplejše srce. Da nam pa ta
 skrb zraste zaistino k srci, poglednimo, dragi zborüvalci obprvim ka je te
 siromak, ob drugim: što je te siromak v svetlosti naše sv. vere.

Na prvo pitanje si odgovorimo, či poglednemo siromaka kak člove-
 ka i či poglednemo okolščine, v šterih živé te človek. Poglednimo njegovo
 stanüvanje. Kelikokrat je štala za njega palača? Postela je slama brezi
 odevke, obleka njegova so cote brezi imena (tak je najmre cotava, da se
 skoro ne ve, ka je šteri falat). Hrana? Sami povejte, ka vse more biti
 dobro za siromaka, če tüdi je betežen. Moj Bog, ka pa če je šče te ne-
 volen kodiš pohabljeni, čonklav? Kelko žalostnejši je njegov stan, či je
 norček, ki si nikaj ne ve pomagati, ali je pa betežen i zapüščeni, da si
 pomagati nemre! Zaistino njim je zemla dolina skuz včasih njim je pa
 življenje celo samo edna duga skuza kak se izrazi nekši pesnik.

Zdaj si pa poglednimo siromaka v svetlosti sv. vere i vidili bomo, ka
 je krao i ka njemi moremo skazati po božoj voli čast. Siromaki so kra-
 vojje. Jezuš Kristuš njim da to čast gda pravi: „Srečni ste siromaki, ár
 je kralstvo nebesko vaše.“ Istina, ka so na zemli samo öročniki toga kra-
 lestva, a na smrtnoj vüri se njim ono odpre i njim zasija blišč njegove
 sreče. Da pa bodete kembrole razmili to miseo, čüjte to, ka pravi velki
 francuski püšpek: „Či so tü bogatci na prvom mesti, v kralstvi Kristušo-
 vom bodo pa na prvom mesti siromaki. Če je tü siromak podložen i hla-
 pec, v Cerkvi Jezüša Kristüša je dužnost i čast bogatca, ka siromaki dvo-
 ri. Če je na tom sveti naklonjenost, protekcija i sreča pri bogatcaj doma,
 v cerkvi Jezüša Kristüša dobijo posebno naklonjenost i milost siromaki i
 po njihovih rokaj bogatci.“ Zato njim je sveti krao Ludvig dvoro, sv.
 Margeta je pokleküvala pred njimi i sv. Elizabeta vogrska njim je noge
 prala. Što šče vüpa povedati, ka so nikaj vredne pare? Krali so! Ipsorum
 est regnum coelorum. Kralstvo nebesko je njihovo.

A njihova čast ne je samo kraleska čast, nego je tüdi boža čast.
 Glejte evangelium od zadnje sodbe. Na desnoj strani je Kristuš i pra-
 vični. Razvije se med njimi krasen dvogovor. On pravi: „Bio sem lačen i
 ste me nasitili, žeden i ste me napojili, nagi, ste me oblekli, potnik i ste
 me na stan prijeli . . .“ Jezuš Kristuš njim odgovori i pravi: „Zaistino,
 zaistino velim vam; kajšteč ste včinoli siromaki, ste meni včinoli“ Jezuš
 je siromaka pokrio s svojim božim plaščom. Njemi je dao nekaj svojo
 božo peršono. Pri sv. meši pride On sam s svojov božov peršonov v hoš-
 tijo — v siromaka se pa skrije. Zato pa, gda siromaki kaj damo, Njemi
 damo; gda siromaki kaj napravimo, Jezüši to napravimo, ki se v siromaki
 skrivle. V zamazanom, odürnom obrazi siromaka, gledajmo čisti, lübeznivi,
 božanski obraz Jezüša Kristüša. Zavolo toga, ka je Kristuš v siromaki, so
 včasih zvali dom sirot: Hiža boža, Hotel boži, Christo in puperibus, to

se pravi: Dom postavljen Kristuši, ki se skrivlje v siromakaj. Istina, ka to- ga človeča pamet ne vidi. Rastrganoj, blatnoj bolečoj siroti pravi: „O ti kodiš nevolen!“ Ta pamet razsvetlena po veri pa pravi: „Bog se skriva v tom trpini.“ Če ščete to viditi, ite v naše hiralnice. Na postelaj so be- težni, onemogli starci. A sestra vidi Kristuša na ležišči. Boleče, gole noge siromaka so za njo Kristušove noge — o kelikokrat bi je rada skušovala. V suhih rokaj siromaka vidi Kristušove roke — i kak je stiska med svo- je! Rada bi njim dala življenje i toploto svojih. Smrdeče rane teh siroma- kov so njoj Kristušove rane — kak lepo je čisti, veže i vrači!

Dragi zborūvalci! Frančiškov Dom, bo takši dom boži. Je potreben te dom? Je potreben, či mate siromake. Siromaki se pa najdejo povsod. Nekša štatistika pravi, ka med 1000 ljudmi je 10 bogatih, 90 dobrostojećih, 900 pa siromakov, a med temi zadnjimi je nekelko jako siromaških, ki po- trebūjejo strehe, hrane, dobroga, lūbečega srca i božega navuka, Dom Sv. Frančiška bo njim dao vse — tūdi boži navuk, ki de je tolažo i krepo, da ne obvūpajo v trpljenji. Gobavci v Agna de Dios so v velkoj zapūšče- nosti i trpljenji obvūpali i so se vrgli v roke najhūšim strastem. Gda so pa prišli salezijanski misijonarje, Sinovje Bl. Ivana Boska, i so začnoli sejati v srca teh najvećših siromakov sladki navuk Jezua Kristuša, med tem, gda so skrbeli, kak prave matere za njihovo telovno zdravje, so go- bavci postali pravi Kristjani, ki so trpeli vdano i tūdi veselo, kak pravi mantrniki boži. Siromak, obvūpan vnogokrat išče v grebi olajšavo v tr- pljenji. Frančiškov dom bo tam gojio svetnike, ki bodo znali lepo trpeti i darūvati svoje trpljenje za dobrotnike, ki so poskrbeli za njihova tela i tūdi za njihove dūše.

Dragi zborūvalci, bodite radodarni, kak ste bili do zdaj.

Francoski pisateo A. Venillot (Vōjō) je pisao svojoj sestri:

„V mošnji mam zlatnike, pa skačejo iz nje kak buhe či skočijo vū, se ne povrnejo več nazaj. Zadnje čase sam dobo 25.000. frankov za knigo, ki sem jo spisao. Pa se li paščiva shraniti te kinč v Lazarovo naročje!“ I v drugom pismi njoj je sledeče pisao: „Daj, daj i daj za božo volo! Odpiraj levo roko i tūdi desno, pa si šče žepe prelūknjaj, či roke nebi mogle vsega dati! Praviš mi, ka si dobila velko šumo; je to istina! O potem je le velki tao skrij, shrani . . . v Lazarovo naročje!“

Dragi zborūvalci! To ka date na siromake, ste dali v dobro kaso i na bogat interes. Na tom svedi vam spravi bogastvo, za nebesa vam pa pripravi . . . klūč. Gingavost sirmaka ste podprli, sebe pa visiko zdignoli.

Dvogovor dve sirot.

Predale sta ga šolarici: Kolar Barbara 5. razr. i Gabor Marta 8. raz., s Črensovec.

1. sirota: Veseli glas sem čtela v M. Listi.

2. sirota: Pa Marijin List tūdi kaj veseloga prinaša? Jaz ga tofi ne čtem, ar ga naša hiša nema. Ali naši domači pravijo, ka nikaj ne je vreden, ar nas prej samo na pokoro pobūdjava.

1. Ve če bi samo to delao, bi najpotrebnejše delo zvršo. Ali dela on nekaj takšega tūdi, ka more naj sirotiki brez oče i matere samo potolažiti i z velikim vūpanjom napuniti.

2. Ka bi to bilo?

1. Dom nama spravlja. Dom, sestrice sirotika, šteri nama ne da sa-

mo strehe, obleke i hrane, nego nama da, ka nama najbolje fali, da nama očinsko i materinsko lübezen.

2. (Genjena postane i pravi): Od petoga leta mao ne vem, ka je očinska i materinska lübezen. Te sve zgübile v ednom tjedni oba stariša. (Si briše skuze.)

1. Ti jiva bar nekelko pomliš, jaz sem pa te bila samo dve leti stara, pa nikaj ne vem, kak sta zgledala lübleni ajtek i draga mamika. (Briše si skuze). Zato me pa tembole veseli, ka M. List pobira za Dom sirot, v šterom najdeve pri častitih šolskih sestraj očinsko i materinsko lübezen.

2. Moj vert je veliki bogataš, nema Marijinoga Lista. Rada bi ga čtela. Dragi more biti zato ga brščas ne naročo.

1. Moja vertinja je sirota i pravi, ka rajši nede jela en den, kak ne bi vküpnadevala z belic teh 10 Din. naročnine za M. List. Brez njega nemore biti

2. Te ne košta več?

1. Ne. Pa dobiš za teh 10 Din. ešče veliki kalendar Srca Jezušovoga zraven brezplačno. Če ga što küpiti more, more samo za toga dati 10 Din.

2. Kak srečna si ti, ka maš tak smileno gospodinjo. Ve moja tüdi ne slaboga srca. Samo ednok jo je nekak okradno i sumi na siromaške sosede. Aha, zato guči proti M. Listi, ka te sirote zagovarja. Zdaj že razmim vse.

1. Lepo prosi gospodinjo, pa ga naroči.

2. Bom. I se vüпам, da jo pridobim. Včeraј sam najmre zvedila, da neso jo siromaki okradnoli nego kak so orožniki na sled prišli, nekša banda iz Medjimurja.

1. Hvala Bogi, da je tak vse vredio. Zdaj ve te obe lahko štele M. List i se tolažile. Pa dužnivi sve tüdi dosta moliti za darovnike, sestrice.

2. Ja to je najna sveta dužnost, verno jo spunjavlive.

1. Pa edno dužnost ešče mave.

2. Kakšo?

1. Nekše senje šče držati odbor za Dom sirot. Pri tom senji moreve midvi tüdi kaj pomagati.

2. Kakše senje pa bo to?

1. Tü vidim g. predsednika odbora, njih oprosive, naj nam to razložijo. Ohe (obrnjenivi proti predsedniki z sklenjenimirokami): G. predsednik!

Lepo vas prosive, razložite nama, kakše senje bo to za Dom. Radivi bi pomagale. Pa sprejmite tüdi vi i ceļi odbor i vsi dragi dobrotniki i darovniki (proti vsem obrnjenive): za vse trüde i vsaki najmenši dar v imeni siromakov i sirot toplo zahvalo, ka se njim skrbite za Dom. Bog plačaj vsem jezerokrat!

Senje Doma!

Predsednik so za tem razložili svoj načrt, kak oni mislijo, da bi se to senje vršilo. Ar dovoljenje za nabiranje mamo, bomo nabirali dare, kakše pač dobimo. Kda smo z dari gotovi, bomo določili den, kda bi te dare razno delili. Vsaki, ki da kakši dar na Dom sv. Frančiška, po cedali, štero küpi, dobi eden dar iz senja i to tistoga kak z cedalov potegne. To senje bomo meli po leti! Prosimo godbo i pesmarski zbor, ka ta nas kratkočasila, poskrbimo se za jelo i pilo, za pošteno razvedrilo, i tak te vu nedužnom veselji preživemo eden den po božoj službi, šteroga posvetimo na hasek našim siromakom ka pride kem hitrej potrebna šuma vküp. Tak se je krasen kongres dokončao i je püsto najlepše vtise i spomine v vsakoga srci, ki se ga je vdeležo.

Zdaj nam je samo edna dužnost: pripravljati se na senje, dati i sprejeti dare za sirote. Kda začnemo nabirati, že razglasimo. Vsaki pa že zdaj sme svoj dar pokloniti; do senja ga shranimo.

Življenjepis Chambon Marije Marte, laične sestre reda Marijinoga obiskavanja.

XVIII.

Kak je spunila sestra Marija Marta Jezušovo naročilo?

Spodobna razveščavanja so do dna srca genola sestro Marijo Marto i so jo celo napojila. Tak veliko lübezen je dobila do svetih ran, ka je mislila, kak je pravila: „da jih more požreti“. Najbole žareča žela njej je bila, da bi vse mogla vužgati na hvalo i lübezen do svetih ran i je bila pripravna živienje darüvati za to pobožnost, od štere je želela, da bi velika, goreča i brezmejna postala.

Ce je postala mlačnejša, če je ne tak gosto zdihavala, se njej je Jezuš taki prikazao v tužnoj podobi, v štero so ga spravili grehi naši, te njej je pokazao svoje rane i njej je med lübeznivim vočimetanjem pravo: „Te vse na tebe gledajo, čeravno bi se ž njih spozabila, ki bi bila dužna vsikdar je pred očmi meti . . . Jaz sem ti je že tolikokrat pokazao, ka bi moglo biti zadosta, pa li ponovno morem bñditi tvojo gorečnost!“ — Ali njej je pa pravo: „Vse, ka so si moji mantralci zmislili, sem jaz želo . . . Iz lübezni do vas sem želo vse to, naj Očo pomirim, vse to se je po moji voli zgodilo! Zdaj te, hči moja, navčim trpeti, ar tak želem. Želem i hočem, da mi daš zadoščenje za tiste žalitve, z šterimi me opsipavajo . . . Gorečo daritev ščem z tebe napraviti: jaz bom duhovnik. Vzem i svoje srce i je položi v moje svete rane.“

Nekoč se njej je v sliki prikazao i njej je pravo Gospod: „Nasledüjte me!“ tak se njej je molo z nedopovedljivov željov i nežnostjov: „Nasledüjte me!“ „Slikarje slikajo svoje slike tak, ka se od pravih komaj ločijo, ali tü sem jaz slikar i lastno sliko slikam vu vas, če me gledate.“ Od toga predmeta njej je pri drugoj priliki ponovno govoru sladki Zveličiteo i njej je ete navuke davao: „Hči moja, če slikar šče kakšo sliko delati, najprle pripravi platno.“ — „Dober vučiteo, jaz nevem kaj to pomeni!“ vujde Jezušovi v reč sestra Marija Marta v svojoj velikoj neznanosti. I Jezuš njej je mogo razložiti, ka je njena dñša tisto platno, na šterom se bo slika dogotovila. „Hči moja, pripravi se, da sprejmeš vse tiste poteze, z šterimi te jaz ščem naslikati!“ (Dale.)

Anglija se vrača nazaj h katoličanskoj cerkvi. Pred 30 leti je bio komaj vsakši 23. Anglež katoličan, dnes je pa že vsakši 19. Dñhovnikov je 4200.

Rusija. Nekši ruski visokošolec, ki je bio duže časa zapreti v strašnih vozah na otokih Solovkih, je dao amerikanskomi novinar i obširno poročilo od trpljenja v teh vozah. Na Solovkih, pravi, prebiva do 25 000 lüdi. Vozniki morejo delati od petih zajtra do edenajstih večer. Včas i pridejo z dela okoli dveh ali treh zajtra. Prvi mao je komaj ob šterih po-

poudnevi. Dobijo sklečko namočenoga ovsa, mešanoga z melov i otrobami i malo čarnoga krüha. Gda pridejo z dela, dobijo malo župe z malim talačkom zamazane ribe. Včasí dobijo k župi tüdi malo čarnoga krüha. Mesa ne dobijo. Slabe, ki ne morejo delati, bičajo. Zgodi se, da si voznik odreže prste ali pa celo roko, da potom lahko ide v bolnico i si tam malo počine. Tüdi ženske so med prebivalci na Solovkih. Za nje je voza še posebno žmetna. Noseče kolejo, rekši ka so štele pobegniti. Novorojenčke, ki so jako redki, včasí napravijo. Samomori so pogosti. Vse te v nebokričeče krivice delajo boljševiki v Rusiji.

Velko pomenkanje dühovnikov. Na Češkom je število far, ki nemajo svojega lastnoga dühovnika, če duže vekše. V praškoj püšpekiji je 270 far praznih, po drugih püšpekijah je pa še vekše pomenkanje. Včasí so pa češki bogoslovci hodili v naša slovenska bogoslovja se včít za dühovnike. Zroki? Malo se moli za dühovnike.

Sedemstoletnica sv. Antona Padovanskoga. Mestni svet v Padovi je razposlal oglas na katoličance celoga sveta, naj bi junija l. 1931. obiskali grob i hišico, gde je vmro velki szetnik i čüdodelnik sv. Anton.

Čüdežno ozdravljenje v Lurdi. V Lurdi je bila letos čüdežno ozdravljena Tirena Turchi iz Italije. Turchi je bila že več kak edno leto v bolnici v mestu Careggio. Mela je süšico. Hrane je več ne mogla vživati. Jako je kašlala i plüvala krv. Pelali so jo v Lurd. Kopali so jo v lurškoj vodi, pa njej je ne postanolo bolše. Pelali so jo nazaj na železnico. Med vožnjov se je pa naednok zdignola i lahko hodila brez pomoči, ka je prle ne mogla. Poleg te je še vnogo drugih, ki so v Lurdi čüdežno ozdravili.

Kriva verska gorečnost na Japonskom. Vidi se ta iz sledečega: V mestu Ozakiji so vsakše leto od 9. do 11. januara velke slovesnosti na čast bogi sreče. Letos je prvi večer prišlo 250.000 lüdi, drugi den pa 700.000. Romari so v treh dnevih darüvali nad miljon dinarov. Davali so samo drobiž, zato je moglo 70 lüdi 7 vür šteti peneze. Vse to so poganske navade. Kda bode te narod katoličanski? — L. 1929. so na Japonsko pripelali za 73 miljone knjig, največ iz Nemčije i Anglije. Skoro vse knige so luteranske, zato je to katoličanskoj veri na kvar. Keliko penez napravimo, ka grešimo! Če bi ž njimi podpirali misijone, bi svoje i poganske düše rešili!

14 misijonskih püšpekov je vmrlo l. 1929. Po narodnosti je bilo 7 Francozov, po 2 Španca i Belgijca pa po 1 Holandec, Italijan i Nemec.

Slovenskoj fari svetoga Križa v Bridgeporti!

Petdvajseti let je preteklo, ka vaš dober gospod plebanoš služijo dobromi Jezuši i 15 let ka so vam ustanovili lepo faro svetoga Križa. Dužnost globoke zahvalnosti nas opomina, ka se pri tom za Vas tak veselom dogodki tüdi mi spominamo Vašega vese'ja i je delimo z Vami. Prečastiti gospod plebanoš, g. Glob Mihai iz dna srca Vam voščimo ob priliki sreberne svete meše vse najboljše. Ob 25 letnici Marijinoga Lístasmo se Vas spominali pri Gospodovom oltari i Vam prosili od Gospoda po njegovej dobroj nebeskoj materi tisto, ka dete najbole potrebüje, prosili smo Vam Marijino materinsko lübezen. Ona, najboljša mati naj Vam

sladi težavpuno duhovniško življenje z svojov obrambo! Ona naj Vam bo zagovornica i pomočnica v Vašem zvišenom pozvanji! Ona naj obdrži vaše farnike na Vašoj strani verne, zanesljive, odločne, junaške katoličance! Ona naj pela stopinje Vašega plodanosnoga duhovniškoga življenja! Ona naj vam plača velike žrtve, štere ste meli pri širjenji njenoga Lista Marijinoga Lista! Ona, Jezusova mati, naj Vam bo plačnica z tem, ka Vam da dosegnoti tiste sadove duhovnoga življenja pri Vaših ovčicaj, kak to ž Njov Vi sami želite! Na smrtnoj vūri pa, štera naj bi po božoj volji prišla šče dugo po zlatoj svojoj meši, naj Vam da svojega božega Sina, Jezusa predragoga, v večno plačilo!

Cerkev sv. Križa v Bridgeportu, štero so za naše Slovence dali postaviti srebrnomešnik preč. g. Golob Mihael plebanoš tū.

Vam, dragi verniki, pa želemo, da sie pod vodstvom svojega dobrog duševnoga pastira vsi edni v veri, vūpanji i lūbezni! Želemo Vam, da dosegnete vse svoje namene, štera goji Vaša dūša za večnost i časnost, da ste pravi krščeniki, da Vaše familije vživajo mir, blagoslov boži i varnoščo v vseh potrebaj i poteškočaj toga življenja! Želemo Vam, da se včakate razvoje svoje lepe fare, ka te mogli obhajati z zlatov mešov svojega dūšnoga pastira tūdi zlati jubilej svoje lepe cerkve i cele fare, šterivi ste z tak velikimi aldovi podignoli Bogi na čast!

Vse Vas z nami i nas z Vami naj veže materinska lūbezen Marijina

po njenom listi, po Marijinom Listi, šteroga hrani tudi fundament Vaše lepe cerkve! Živeli po Mariji preč. gospod Golob Mihal, plebanoš v Bridgeportu i njihovi dobri verniki!

Vredništvo Marijinoga Lista v Črensovcih.

Od „Doma sv. Frančiška“.

Tolažba za darovnike.

Za vse darovnike žive i pokojne i v teh namene se služi vsaki teden edna sveta meša od tistimao, kak se je začelo nabirati na Dom i se bo služila v Domi stalno naprej kak večna meša do konca sveta. To je na leto 52 svetih meš do konca sveta!

Velika novica! Ka za novice nam morete povedati, gospod predsednik? Jako veliko, dragi dobrotniki. Srote so kuražne gratale i so si nekaj kupile. — Ka pa te koli? Poleg Štrigove je odalo veleposestvo grofa Feštetiča šume. Tudi Dom sirot se je podstopo 25 plügov jih kupiti za 64700 Din. Plüg tak hodi na 2600 Din. Šuma je 25 let stara i bo za par let že tudi za rušt les v njej. Kupili smo jo najbolje iz sledečega zroka: Trbelo de nam dosta cigla. A cigeo je dragi. Naj si moremo cigeo na svojem napraviti, smo kupili te šume. Zemlja za cigeo je dobra i gosta mlada šuma pri presekavanji da teliko drv, da ga lahko brezplačno za svoja drva žežgemo. Če napravimo teliko več cigla, ka do stroški pri delanji cigla ž njim plačani, nam pride cigeo brezplačno. Foringe mo pa prosili od vseh ljubitelov sirot brezplačno i vüpamo se, ka ne zaman. Tak si te prišparamo do dvestojezer dinarov pri zidanji. Ka pa odplačilo šum? To pitanje je nas tudi peklo kak i vas peče. A tolažimo se, ka te nam dragi darovniki tak naklonjeni, kak ste nam dozdaj bili i na te način bomo mogli brez vseh zgübičkov pri interesi v najkračšem časi vse lepo v red spraviti. Te dug vas dragi nabiratelje i darovniki z ednim pobüdjavle, ka si podvojite svojo gorečo lübezen do sironakov.

Novi črepi i kamni so narasli, hvala Bogi. Kupili so je sledeči: Kolarič Mihal i žena Lena iz Trnja, mož v Australiji, Horvat Anton-Kozarov Žizki, Žalig Verona iz Črensovec zdaj v Chicagi, za sebe ednoga i ednoga mesto matere Treze za pokojnoga moža i celo familijo, Horvat Bara z Črensovec, zdaj v Chicagi, za celo družino oče Horvat Ivana Maketrovoga v Črensovcih i Čurič Martin Črensovec, ki je dao prvi deo črepa 200 Din.

Genljivi dar. Gospod Bakan Štefan, kaplan v D. Lendavi so darüvali mesto cvetja na grob pokojnoga Sakovič Jožefa, plebanoša v znak zahvalnosti, poštvüvanja i iskrene lübezni 100 Din.

Diplomo so si zaslužili. N. Beltinci, N. Srednja Bistrica, Koštric Mariča Žizki, Škaper Treza dovica Doliče: dali vsaki po 100 Din. i Špilak Štefan invalid iz Gornje Lendave, ki je darüvao 213 Din.

Dari prošeni i zahval so na platnicaj objavljeni. Prišli so v bogatom številu i z genljivimi namenj. Kak genljivi, do srca segajoči je namen: v zahvalo, za milošče 25 letnice Marijinoga Lista! Hvala Mariji, prečistoj Devici! — Vsem darovnikom se iz dna srca zahvaljüje

ODBOR.

Veličastna zaključitev 25 letnice Marijinoga Lista.

Črensovka cerkev se je spremenila od 23 do 26. oktobra v morje. Dober Jezuš je skopao to morje i je svoje neizmerno bogate milošče vlijao v nje, v šterom so se v teh dnevaj jezere i jezere dūš skopale. Pobožnost je bila tak lepa, tak globoka, tak prisrčna i tak istinska, ka na prvi pogled nosi na sebi znake tiste materne lūbezni, štera je te milošče svojoj dečici sprosila. Marija je vodila vse to i njeni blagoslov se je razlejšao na celo pobožnost. Zato je tak veliki bio te. V toj številki samo teko omenimo od krasne pobožnosti, več v posebnoj slavnostnoj številki, v šteroj popišemo potek cele pobožnosti, vse govore i vse milosti, šterih so deležni postali Marijini častilci. Za zdaj naj bo zadosta globoko priznanje, ka smo Mariji dosta, predosta dužni, ka se je po njenih priprošnjaj pobožnost 25 letnice tak lepo obnesla. Hvala, jezerojezerna hvala njej naj bo!

Blagoslavljanje nagrobnih spomenikov pokojnih Črensovskih dūhovnikov.

Na Vsescetecovo so bili Črensovski farniki deležni genljive pobožnosti. Na spomin, ka se je letos podigno „Naš Dom“ i na spomin 100 letnice smrti prvoga Črensovskoga plebanoša Borkovič Petra, je dala posojilnica, ki je zidala „Naš Dom“, prenioviti križ na pokopališči i na novo zozidati spomenike štiram pokojnim Črensovskim dūhovnikom z peněžnov pomočjov preč. gospoda Čačić Jožefa plebanoša Črensovskoga i z črensovskih farnikov. Na sredini pokopališča se je vse lepo vredilo, grobi zagradili z cementom, trije grobi dobili nove mramornate table z zlatim napisom. Rože so cvele celo leto na grobej tistih, ki so celo svoje življenje posvetili za blaženost svojih bližnjih. Več kak stolet starkriž pok. Borkovič Petra je dobo popolnoma novo lice i je čakao na nove table ostalih treh dūhovnikov, da bi se z ednim blagoslovili vsi štirje spomeniki. Blagoslovili so se na Vsescetecovo.

Pred blagoslovom je bila predga, štero so držali vrednik Marijinoga Lista. Njihov govor se je etak glasio:

„Dragocena je pred Gospodom smrt njegovih svetih.“ (Ps. 115—15.)

„Dragi kršćeniki!

Zakaj je dragocena pred Gospodom smrt njegovih svetih? Što so ti sveti? Ti sveti so vse dūše, štere se ločijo z toga sveta v milošči posvećujočoj, to je brez smrtnoga greha.

Vsaka dūša, štera nema smrtnoga greha, je sveta. I dober Bog se veseli smrti takše dūše. Zakaj? Zato, ka njemi ž njov človek najveći dar pokloni. V življenji njemi lahko daruje vrednost svojo i si zvoli mesto nje siromaštvo; v življenji njemi lahko daruje zdravje i prenaša betege mesto toga; v življenji njemi more darovati veselje i prenaša mesto toga same žalosti i bridkosti; a ne more njemi dati najvećšega dara: življenja. To njemi more pokloniti jedino pri smrti! Zato je tak dragocena pred Gospodom smrt njegovih svetih! Potem pa je zato dragocena ta smrt, ar je ta smrt svedočanstvo, ka je sad Jezušovoga trpljenja zgūbljen. Veseli se

dober Bog z svojov dušicov, ka jo je ne zaman posveto ! sprejeo za bo-
že dete Duh sveti po svetom krsti. Veseli se, ka Jezuš nejo je zaman hra-
no z svojim svetim telom i napajao pa krepo z svojov svetov krvjov ! Ve-
seli se dober Bog, ka opomini angela čuvara meso se zgubili i ka je
plašč dobre nebeske matere ne zaman pokrivaio dobre dušice !

A te veliki dar življenja, šteroga daruje duša dobromi Bogi i šteromi
se te tak neizmerno veseli, je vsaka duša dobila po duhovniki. Samo du-
hovnik je Jezušov namestnik i samo njemi so povedane reči : „Komi od-
pustite grehe, odpuščeni so i komi je zadržite, zadržani so !“ Samo du-
hovniki je dana oblast krüh i vino v Jezušovo presveto telo i krv spre-
meniti ! Samo duhovnik je namestnik Kristušov i delivec njegovih skriv-
nosti i milosti ! Samo duhovnik je sluga Materecerkve, samo on i jedino
on, nišče drugi ne. Zato samo on i jedino on je tisti, po kom dober Bog
dobi te lepi dar od duše, dar : srečne smrti. Duhovnik očisti dušo greha ;
duhovnik jo krepi, da več ne spadne, duhovnik jo mrtvo pali obudi na
življenje po spovedi ; duhovnik jo hrani z telom božim ; duhovnik njej je
vse mesto Boga ; po njem dobi vse, zato tudi miloščo srečne smrt. Kak-
šo hvalo zasluži zato pokojni duhovnik, ki je telikim dušam odpro srečna
nebesa ? Kakšo hvalo zasluži od svojih vernikov ? Ne li goreče molitve ?
Ne li globoki spomin na dni srca ? Pa duhovnik vse te milosti deli svo-
jim vernikom v cerkvi. Največ duhovnikov je teliko srečnih, ka cerkev že
dobijo pripravljeno, v šteroj morejo duše voditi k srečnoj večnosti. A v
Črensovskoj fari so štirje prvi duhovniki si mogli tudi šče cerkev spovati
i vrediti. Podvojena more zato biti zahvalnost farnikov do njih !

Pokojni g. Borkovič Peter so dali ravno pred stomi leti 2000 rajnški
v zlatoj vrednosti za zidanje te lepe velikanske farne cerkve i šče veliki
deo svoje gibajoče vrednosti. Oni so zaistino oča te cerkve i fare. Pokoj-
ni g. Borovojak Matjaš so začeli zidati cerkev. A dober Bog jih je taki
prvo leto k sebi pozvao. Njihov naslednik pokojni g. Sabar Jakob so cer-
kev dogradili i dali posvetiti l. 1860. Pokojni gospod Vugrinčič Boltžar
so jo pa dali kak Kristušovo zaročnico lepo okinčiti z velikim oltarom i
z oltari Srca Jezušovoga, Marijinoga i sv. Jožefa, potem z prečkov, božim
grobo i lepimi oknami. Vsem štirim pokojnim so vaši očaki ali vi sami
pomagali v tom deli. Oni so vas zgijili potom vaših očakov, ka ste se
zavzeli za podignenje i lepšanje bože hiše.

Vaši očaki so dali cigeo i foringe pa težake k toj velikanskoj cerkvi
v gorečnosti svojega srca. Od te več kak glasno svedočita grabi poleg
pokopališča Črensovskoga i na Gornjoj Bistrici. Njihov trūd za to cerkev
i njihov herb vu vaših dušaj, ka ste goreči, kak so vaši očacije bili, zaslu-
ži globoko zahvalo.

Štirje duhovniki vaši i vaših očakov tela tam počivajo skupno na
sred pokopališča. Pastirje z svojimi ovcami, šterim so odprli srečne več-
nosti vrata. Z nebe doli gledajo oboji na vas, svoje potomce, svoje so-
rodnike, svojih ovčic naslednike i se veselijo oboji. Veselijo se, ka ste vi
spoznali svojo veliko dužnost zahvale i ste postavili dostojen spomenik
njim, svojim največšim dobrotnikom. Bog vam povrni vsem dare, pred-
vsem posojilnici !

Nastane tu pitanje, zakaj pa postavljamo spomenike, zakaj mamu v
časti grobe svojih pokojnih ? Jezuš nam da na to pitanje odgovor. Kda
je bio v hiši Šimona gobavca, je neka žena vlejala drago dišeče olje na

nlegovo telo i je to namazala, Judaš Iškariot se je kregao zavolo toga, ka zakaj nese je to odalo i penez dao siromakom? Ali Jezuš je dobro ženo zagovoro rekoč, ka je to za njegov pokop naredila.

Vidilo se njemi je, ka se njegov grob počasti, zato se je dao i v novi grob zakopati, kak pravi sveto Pismo. Pa nesamo. ka se je njegovo telo po smrti znova namazalo, nego je šče ženam, ki so šle k njegovomi grobi, da ga olepšajo, za svojov materjov prvi prikazao, i neje je kregao zato, ka so nesle na grob rože i dišavo, nego pozdravo jih je: „Avete! to je pozdravljene bodite!“ Pa kak nam svedočijo cerkvene molitve, v grobi drage matere Marije so na Jezušovo želo rože precvele. Zakaj? *Naj ostanki naših pokojnih majo ne toti dragih spomenikov, nego bar edno rožico na od plevala ščitčenom grobi skoz celo leto!* Ta rožica naj cvete na tistom teli, v šterom je sam Jezuš neštetokrat počivao i štero bo on sam na sodnji den prijaio i zbüdo na večno veselje! Jezušova dečica počiva v grobi i ta si ne bi zaslužila bar edne rožice!? Pa naš oča, naša mati, naša deca, naš tivariš, naša tivarišica, naš rod, naš dobrotnik ne bi bio vreden edne rožice, štera bi živoče spominala na tisto lübezen, štero je pokojna dūša mela do nas i štero smo njej mi dužni povrnoti?! Ali pa more z koprivami obraščena, pozabljena gomila koga na srečno večnost opomenoti? Zato pa skoz celo leto kinčimo *ne glzdavo*, nego prosto, skromno z rožicami i čistočov grob svojih pokojnih. Ta misel je vodila tüdi nas vse, ki smo kaj darüvali za nagrobne spomenike naših prvih štirih dühovnikov.

Naša fara je par let morje božih milošč. Zahvalimo se za nje i zato priromajmo med popevanjom lauretanskih litanij na pokopališče i podajmo se tü z vročov molitvov na grobe naših pokojnih dühovnikov, da se njim zahvalimo za vse njihove dobrote, štere so skazali toj fari i štere ešče mi v obilnosti vživamo. Za to smilenost dobimo smilenost. Kak mi mrtve pokapamo tak bo se dober Bog skrbo, ka bomo tüdi mi pokopani kak dobri krščeniki, ki so mrlí z smrtjov svetih, štera je dobromi Bogi dragocena. Amen.“

Po predgi je šla cela fara med popevanjom lauretanskih litanij na pokopališče, kde so gospod plebanoš Čačič Jožef blagoslovili prenovljen veliki križ, pod šterim počivajo prvi Črensovcih plebanoš Borkovič Peter i vse nagrobne spomenike celoga pokopališča z novimi dühovniškimi vred. Po blagoslovi je pesmarski zbor g. Luthar Štefana popevao genljivo žalostinko. Med popevanjom Marijine pesmi se je velikanska procesija vrnila nazaj v cerkev, kde je dobila blagoslov lübljenoga Jezüša.

Moramo omeniti, da je red pri toj procesiji bio najlepši. Genljivo je bilo gledati stare možake i ženke, ki so še več pokojnih dühovnikov poznale, kak mило so obstali njihove grobe! Zamisli so se v tista srečna leta, kda so jih pokojni vodili po poti zvelčanja i na posebne dobrote, štere so njim delili. Zdaj k njim, k pasterom si želejo! Mladina obojega spola je bila v polnom številu zastopana i resna, vse hvale vredna. Nekša tiba genjenost se je naselila v vsako srce, gda je cela fara obkolila grobe svojih štirih pokojnih dūšnih pastirov i molila za nje pa za vse pokojne pokopališča. Tak se te vidilo vsakomi, kak če bi nekša nevidna roka gladila naša srca, ar drugoga kak pobožnost, štera išče samo Boga i večnost, neje mogla najti v njem mesta. Tak je bilo, ar so pokojni dūševni pastirje z pokojnimi svojimi ovčicami z našimi očaki, poznanci, sorodniki nas z večnosti gledali i nas blagoslavljalí za našo zahvalnost!